

básně /

Sbírka básní

Kos na okně si píská: „Čirýk,
jestlipak víte, co je lyrik?

Neměj tak udivenou tvář!
No to je přece básničkář!

Ten skládá básně mladým, starým,
verš za verš – ale pozor na rým! –

Nakonec všechny papírky
poskládá pěkně do sbírky.“

Leden

Nad sněhem letí šedý pták
a zvolna krouží. Je to vrána.
„Ty jsi dnes nějak rozkrákaná,“
zlobí se na ni sněhulák.

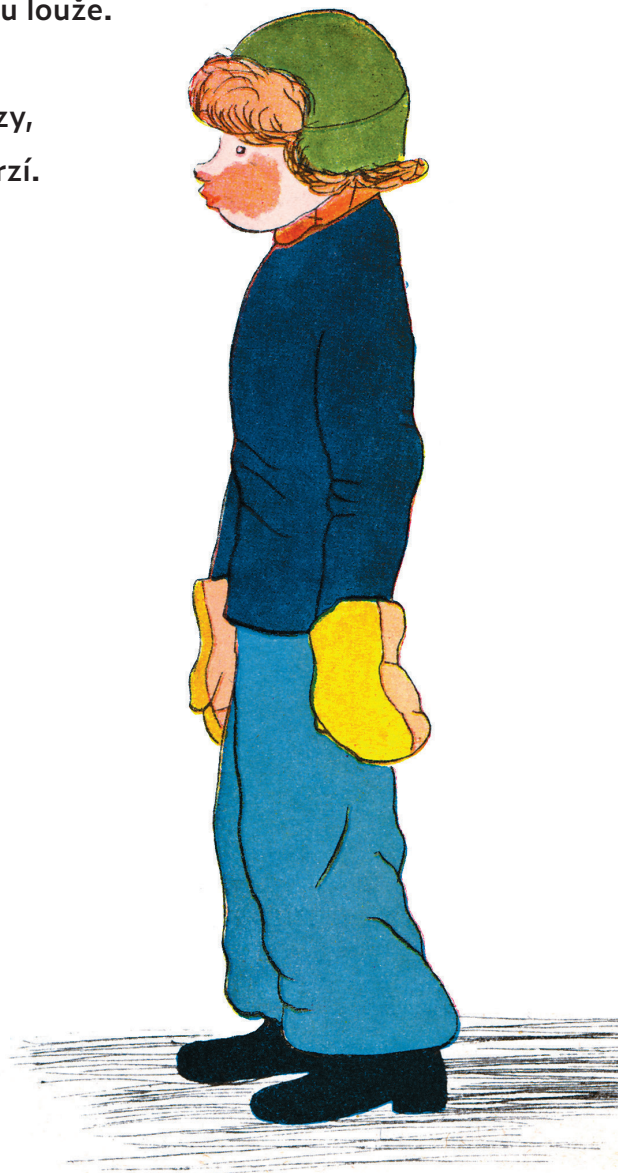
Už ráno vidíš v posteli,
jak vločky měkce chumelí
a na obzoru bílé pláně
s cinkotem ujíždějí saně.

Únor

Jirka se ještě klouže,
z klouzaček budou louže.

Ať je to hodně brzy,
už nás ta zima mrzí.

Březen

Hleděl jsem včera ráno venku,
jak slunce svítí na sněženu,

a ukazoval Mařence
na keřích malé pupence.

Když rozpuštěná řeka zpívá,
má radost, že je zase živá.

Až budeš tuto báseň číst,
bude už z pupenečku list.

Velikonoce

Velikonoční zajíček
snesl už spoustu vajíček.

Jirka má velkou žílu,
v pondělí ráno k dílu!

Ze sukýnky se práší,
bude to trošku dražší.

A tak v pondělí zrána
dostal dvě malovaná.

Duben

Vesele svítí jarní slunce
na všechny květy na meruňce

a na ty bílé na třešních,
které se třpytí jako sníh.

Jde zahradník, má v ruce rýče,
sestřička trhá petrklíče,

maminka volá: „Přijdu hned,“
pod okny hraje flašinet,

kůzlátko dělá v trávě bobky
na heřmánek a na chudobky,

malé jak pětihalíře,
já volám pana malíře:

„Namalujte mi pro tu knížku
velikou zlatou pampelišku!“